

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Dokument z posiedzenia

17.9.2008

B6-0438/2008

PROJEKT REZOLUCJI

projekt zgodnie z art. 113 Regulaminu

złożyli Francis Wurtz, Esko Seppänen, Helmuth Markov

w sprawie programu działalności legislacyjnej i prac Komisji na 2009 r.

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie programu działalności legislacyjnej i prac Komisji na 2008 r.

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 113 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że UE stoi w obliczu zasadniczych wyzwań, takich jak wyzwanie społeczne, światowy kryzys finansowy i żywnościowy, zmiany klimatu, militaryzacja stosunków międzynarodowych oraz poważny deficyt demokratyczny,
- B. mając na uwadze, że dotychczas UE nie zdołała znaleźć satysfakcjonujących dla obywateli europejskich rozwiązań tych problemów; mając na uwadze, że neoliberalna polityka UE, deficyt demokratyczny i nieprzejrzyste procedury wywołały nieufność obywateli i doprowadziły do poważnego kryzysu prawomocności obecnych instytucji europejskich,
- C. mając na uwadze, że coraz silniejsza staje się opozycja i sprzeciw pracowników, konsumentów i użytkowników usług publicznych w całej Europie wobec niesprawiedliwych reform zabezpieczenia społecznego, obniżek dochodów, prywatyzacji i liberalizacji usług użyteczności publicznej oraz przenoszenia przedsiębiorstw za granicę, które to rozwiązania są promowane przez obecną politykę UE,
- D. mając na uwadze rosnące zaniepokojenie i opór w związku z rolą UE i jej państw członkowskich w regionach kryzysowych, takich jak Irak i Afganistan; mając na uwadze, że obywatele europejscy nie chcą militaryzacji stosunków międzynarodowych,
- E. mając na uwadze, że społeczeństwo irlandzkie odrzuciło traktat lizboński w jedynym referendum przeprowadzonym w tej kwestii w Unii Europejskiej,
- F. mając na uwadze, że w 2009 r. odbędą się wybory do Parlamentu Europejskiego, a Komisja rozpocznie pracę w nowym składzie,

Uwagi ogólne

1. wyraża głębokie zaniepokojenie faktem, że obecna Komisja i inne instytucje europejskie nie wyciągnęły wniosków z wyników referendum na temat projektu traktatu konstytucyjnego we Francji i w Holandii oraz odrzucenia traktatu lizbońskiego w Irlandii, które wyraźnie pokazały opór obywateli europejskich wobec neoliberalnej polityce i militaryzacji Unii Europejskiej; uważa, że kryzys prawomocności UE pogłębi się drastycznie, jeżeli instytucje europejskie nie zdołają spełnić oczekiwań obywateli europejskich;
2. wzywa Komisję do natychmiastowego wstrzymania obecnych prac i niepodejmowania nowych inicjatyw mających na celu kontynuację polityki niesprawiedliwych reform zabezpieczenia społecznego, obniżek dochodów, prywatyzacji i liberalizacji usług

użyteczności publicznej oraz przenoszenia przedsiębiorstw za granicę;

3. domaga się wstrzymania procesu ratyfikacji i dokonania przeglądu traktatów w celu utworzenia drogi ku Europie socjalnej; podkreśla potrzebę zapewnienia prymatu praw socjalnych nad swobodami rynku wewnętrznego;

Wzrost gospodarczy i zatrudnienie

4. po pierwsze wzywa do wprowadzenia „klauzuli postępu społecznego” w formie wiążącego protokołu do istniejących traktatów w celu wyjaśnienia, że:
 - nie można interpretować traktatu w sposób mający jakikolwiek wpływ na korzystanie z uznawanych w państwach członkowskich praw podstawowych, w tym prawa do strajku i podejmowania działań zbiorowych na szczeblu krajowym, jak również do transgranicznych strajków i działań zbiorowych;
 - prawa te zawierają również prawo lub swobodę podejmowania innych działań objętych szczególnymi systemami stosunków pracy w państwach członkowskich, w tym działań ukierunkowanych na wszczęcie procedury zawierania układów zbiorowych wykraczających poza płace i normy minimalne;
 - niedopuszczalna jest taka interpretacja traktatu, zgodnie z którą miałby on wpływać w jakimkolwiek stopniu na systemy stosunków pracy i rokowań zbiorowych uznawanych w państwach członkowskich;
 - niedopuszczalna jest taka interpretacja traktatu, zgodnie z którą miałby on wpływać w jakimkolwiek stopniu na uprawnienia państw członkowskich w zakresie przyjmowania prawodawstwa dotyczącego polityki społecznej, które wprowadza normy i wymogi mające zastosowanie do wszystkich osób pracujących w danym kraju wyższe niż te określone w dyrektywach UE przewidujących normy minimalne;
 - w przypadku niezgodności podanych wyżej praw oraz kompetencji państw członkowskich w zakresie polityki społecznej lub systemów stosunków pracy z regulacją rynku wewnętrznego lub „podstawowych wolności” rynku wewnętrznego, te pierwsze (prawa podstawowe itd.) mają pierwszeństwo przed drugimi;

Walka z bezrobociem, ubóstwem, wykluczeniem społecznym i nierównością dochodów

5. zwraca uwagę na utrzymujący się wysoki poziom bezrobocia, ubóstwa, wykluczenia społecznego i nierówności dochodów w UE; nalega, by walka z nierównością dochodów i wspieranie rzeczywistej konwergencji były priorytetem w harmonogramie gospodarczo-społecznym UE; wzywa Komisję do uwzględnienia tego postulatu w swoich działaniach;
6. uważa, że europejska strategia na rzecz zatrudnienia wymaga przyjęcia koncepcji „dobrej pracy” jako centralnego punktu odniesienia wraz z silnym naciskiem na promowanie jakości w pracy i poprawy zabezpieczenia społecznego, wzmacniając istniejące i wprowadzając nowe prawa pracownicze oraz sprzyjając lepszemu zarządzaniu ryzykiem społecznym i godzeniu życia zawodowego z prywatnym;

7. podkreśla kluczowe wymogi w zakresie przeglądu dyrektywy w sprawie europejskich rad zakładowych, takie jak lepsza definicja „informacji” i „konsultacji” (szczegółowych informacji na piśmie, w tym dotyczących strategicznych kwestii, dostarczanych w stosownym czasie) oraz kwestii transgranicznych, obniżenie progów ustanawiania europejskich rad zakładowych, uznanie roli odgrywanej przez związki zawodowe i ich praw, lepsze warunki pracy europejskich rad zakładowych; skuteczne, proporcjonalne i odstraszające sankcje dla przedsiębiorstw lekceważących przepisy dyrektywy oraz nadanie europejskim radom zakładowym prawa do wetowania planów zarządu w zakresie restrukturyzacji, fuzji i przejęć lub zwolnień, przy odroczeniu wszelkich ostatecznych decyzji do momentu, gdy europejska rada zakładowa będzie w stanie zaproponować rozwiązania alternatywne i zostały już one poddane szczegółowym konsultacjom przeprowadzonym wspólnie przez europejską radę zakładową i zarząd;
8. proponuje wzmocnienie praw zbiorowych i indywidualnych pracowników poprzez ocenę i przegląd dyrektyw: w sprawie zwolnień grupowych (75/129/EWG zmieniona dyrektywą 92/56/EWG), w sprawie przejęć przedsiębiorstw (77/187/EWG) oraz w sprawie niewypłacalności (80/987/EWG) w celu wzmocnienia praw pracowników w kontekście przemian gospodarczych; proponuje przyjęcie dyrektywy ustanawiającej wysokie normy minimalne w zakresie ochrony przed nieuzasadnionym zwolnieniem indywidualnym;

Kwestie dotyczące opieki zdrowotnej

9. zdecydowanie krytykuje wniosek Komisji dotyczący dyrektywy w sprawie stosowania praw pacjenta w transgranicznej opiece zdrowotnej; podkreśla, że wniosek ten oparty jest na podejściu w zakresie rynku wewnętrznego i ma na celu głównie umożliwienie osobom bogatszym i lepiej wykształconym szukania tańszej opieki zdrowotnej za granicą; podkreśla, że wniosek ten podważa równość w zakresie systemów opieki zdrowotnej, ponieważ zwroty wydatków w przypadku pacjentów z biedniejszych państw członkowskich nie pozwolą im na pokrycie kosztów leczenia za wysokiej jakości opiekę zdrowotną w bogatszych państwach członkowskich;
10. uważa, że w dziedzinie zdrowia i bezpieczeństwa w miejscu pracy niezbędna jest nowa dyrektywa w sprawie konfiguracji ergonomicznej w celu podjęcia takich kwestii, jak zapobieganie problemom wynikającym z wielokrotnego wykonywania tych samych czynności i schorzeniom układu mięśniowo-szkieletowego; proponuje, aby Komisja rozważyła możliwość przekształcenia zalecenia UE dotyczącego chorób zawodowych (2003/670) w dyrektywę minimalną;
11. wzywa Komisję, by najpóźniej do czerwca 2009 r. zrealizowała dwa zasadnicze cele, które sformułowała w 2004 r., to jest w następstwie orzeczenia w sprawie Janecka (sprawa C-237/07) podniesienie świadomości obywateli w dziedzinie zanieczyszczenia środowiska naturalnego i jego wpływu na ich zdrowie oraz przegląd i dostosowanie europejskiej polityki zmniejszania ryzyka;

Polityka walutowa i fiskalna

12. podkreśla, że cały system finansowy w jego neoliberalnym kształcie dowiódł swojej

ekonomicznej niestabilności i niewydajności oraz szkodliwości dla równości, ogólnego dobrobytu i demokracji; podkreśla, że stabilność wymaga lepszej współpracy w zakresie nadzoru, w tym współpracy globalnej, która logicznie wymaga szczegółowego przeglądu obecnych rozwiązań nadzorczych stosowanych w UE;

13. uważa, że polityka walutowa i fiskalna w UE miała negatywny wpływ na wzrost gospodarczy i wzrost zatrudnienia; zwraca uwagę na konieczność prowadzenia polityki walutowej, która przyczynia się do wzmocnienia trwałego wzrostu i walki z bezrobociem; w związku z tym wzywa do uchylecia paktu stabilności i wzrostu; wzywa do ponownego zdefiniowania misji Europejskiego Banku Centralnego z uwzględnieniem kwestii trwałego wzrostu i zatrudnienia; wyraża poparcie dla idei zróżnicowanych stóp procentowych – bardzo niskich dla inwestycji na rzecz zatrudnienia i edukacji oraz wysokich dla projektów spekulacyjnych;
14. zauważa, że konkurencja i oszustwa w dziedzinie podatków oznaczają poważne konsekwencje dla budżetów krajowych, prowadzą do naruszeń zasady sprawiedliwego opodatkowania i mogą wywołać zakłócenia konkurencji; podkreśla potrzebę dokonania zasadniczych zmian w obecnym systemie VAT; wyraża głębokie ubolewanie z powodu faktu, że Rada nie poczyniła postępu w tej kwestii;
15. wskazuje, że polityka ukierunkowana wyłącznie na konkurencyjność będzie w dalszym ciągu pogłębiać różnice regionalne i społeczne; popiera wniosek Parlamentu dotyczący oceny systemu przydzielania środków;
16. podkreśla fakt, że obywatele domagają się ochrony przed agresywnością rynku i wysokimi cenami podstawowych towarów przy pomocy środków krajowych służących walce ze spekulacją cenami; podkreśla konieczność ponownego wprowadzenia kontroli cen podstawowych towarów;

Transport

17. zwraca się do Komisji o ochronę i wspieranie rozszerzania obowiązków z tytułu świadczenia usług publicznych odnośnie do wszystkich środków transportu, przy czym priorytetem muszą być bezpieczeństwo i przestrzeganie sprawiedliwych warunków społecznych, a nie indywidualny zysk finansowy, który może stanowić zagrożenie dla wiarygodności i bezpieczeństwa usług transportowych;
18. podkreśla, że głównym wyzwaniem jest zapewnienie bezpieczeństwa we wszystkich środkach transportu, a szczególnie w sektorze lotniczym, w którym należy udostępnić dodatkowe środki finansowe w celu poprawy kontroli i ocen zgodności przewoźników nie tylko z normami bezpieczeństwa, lecz również pod względem przestrzegania przez nich prawodawstwa socjalnego jako kluczowego zagadnienia dotyczącego pracowników sektora transportu i pasażerów;
19. uważa, że utrzymanie infrastruktury i pojazdów, szkolenie pracowników, wymogi w zakresie przerw w pracy, równość warunków socjalnych i płacowych to kluczowe elementy, które przyczyniają się do podniesienia bezpieczeństwa w transporcie, w związku z czym Komisja powinna wspierać plan działania uwzględniający poprawę

tych wszystkich czynników;

20. uważa, że w ramach pełnej internalizacji kosztów zewnętrznych Komisja powinna zapewnić wsparcie finansowe na rzecz bardziej zrównoważonych i ekologicznych środków transportu; w związku z tym zmienione środki dotyczące eurowiniety powinny być obowiązkowe, a nie tylko zależne od dobrowolnej decyzji państw członkowskich, biorąc również pod uwagę fakt, że przyszła ratyfikacja i wprowadzenie w życie konwencji alpejskiej umożliwi uzupełnienie wysiłków adaptacyjnych państw członkowskich za pomocą dodatkowych środków w dziedzinach uzależnionych od klimatu;

Energia

21. domaga się, by realizując swoje cele związane z łagodzeniem zmian klimatycznych, UE powinna dokonać ich przeglądu, tak aby wykluczyć nadzwyczajne zyski wielkich europejskich gigantów energetycznych dzięki systemowi kształtowania cen elektryczności;
22. zwraca uwagę na integralny problem systemu handlu uprawnieniami do emisji wynikający z obecności elementów spekulacji podczas licytacji, na rynkach wtórnych wymiany energii i przy kształtowaniu cen elektryczności na rynku hurtowym; zwraca się do Komisji o zaproponowanie szczegółowego planu ograniczenia szkodliwego wpływu spekulacyjnego na konsumenckie ceny elektryczności;
23. zwraca się do Komisji o przedłożenie szczegółowego planu dotyczącego dotacji dla demonstracyjnych projektów CCS;
24. wzywa Komisję do przyspieszenia prac nad określeniem stałych kryteriów dla surowców służących do produkcji biopaliw;
25. wzywa Komisję do zaproponowania nowej dyrektywy w celu rozwiązania kwestii utylizacji odpadów jądrowych w oparciu o wnioski grupy roboczej wysokiego szczebla;

Rolnictwo

26. kwestionuje realizację porozumienia w sprawie oceny funkcjonowania wspólnej polityki rolnej (WPR), gdyż w dalszym ciągu opiera się ono na metodzie uniezależniania pomocy od produkcji, zachowuje niesprawiedliwy rozdział pomocy między producentów i kraje, a także promuje model „intensywnego rolnictwa” o negatywnych skutkach dla jakości żywności; ubolewa nad faktem, że Komisja nie proponuje sposobów rozwiązania problemów małych i średnich gospodarstw, których przetrwanie jest zagrożone w warunkach nowej wspólnej polityki rolnej;
27. wzywa Komisję do przejęcia odpowiedzialności w zakresie bezpieczeństwa żywności poprzez informowanie obywateli europejskich o obecności organizmów genetycznie zmodyfikowanych w produktach konsumenckich; opowiada się za wycofaniem zmodyfikowanych genetycznie gatunków, które zostały już wprowadzone przez niektóre państwa członkowskie; wskazuje na potencjalne zagrożenia genetycznie zmodyfikowanej

żywności dla zdrowia i wzywa do dalszych badań naukowych nad tymi zagrożeniami; domaga się, aby zasada ostrożności była zawsze stosowana w odniesieniu do żywności zmodyfikowanej genetycznie;

Rybołówstwo

28. podkreśla znaczenie społeczno-gospodarcze działalności połowowej i konieczność zapewnienia trwałości zasobów połowowych; podkreśla obecny brak równowagi między sytuacją społeczno-gospodarczą a trwałością środowiska naturalnego; wzywa do wdrożenia mechanizmu dotowania lub kompensat dla rybaków odczuwających skutki planów odtwarzania zasobów lub innych środków zwiększonej ochrony ekosystemów, zwłaszcza w regionach słabiej uprzywilejowanych;
29. zauważa zamiar przedstawienia przez Komisję wniosku dotyczącego przeglądu wspólnej organizacji rynku produktów rybołówstwa; podkreśla potrzebę dokonania ambitnego przeglądu tej organizacji w celu usprawnienia wprowadzania na rynek ryb i produktów rybołówstwa oraz podniesienia ich wartości dodanej;
30. zwraca się do Komisji o uznanie w ramach wspólnej polityki rybołówstwa specyfiki prowadzonej na niewielką skalę przybrzeżnej i nieprzemysłowej działalności połowowej oraz o przedłożenie wniosku dotyczącego opracowania wspólnotowego programu pomocowego dla tego typu działalności, który umożliwiłby koordynację działań i kanalizował finansowanie z innych istniejących instrumentów w celu rozwiązania specyficznych problemów tej części sektora, a także obejmował środki umożliwiające zahamowanie wzrostu cen paliw (benzyny i oleju napędowego);

Zmiany klimatu a zrównoważony rozwój

31. potwierdza, że szybkie osiągnięcie porozumienia w sprawie pakietu w dziedzinie energii i klimatu ma zasadnicze znaczenie dla wiarygodności UE i utrzymania przez nią wiodącej roli w kontekście międzynarodowych negocjacji w sprawie klimatu, aby w 2009 r. w Kopenhadze osiągnąć ambitne porozumienie dotyczące zmian klimatycznych na okres po 2012 r., i zwraca się do Komisji o pilne opracowanie możliwych strategii na okres po 2012 r.;
32. podkreśla, że niewłaściwe wdrożenie prawodawstwa wspólnotowego w dziedzinie środowiska naturalnego ma szkodliwy wpływ nie tylko na środowisko, lecz również na zdrowie publiczne; ponadto zauważa, że Komisja powinna priorytetowo potraktować wdrożenie obecnego prawodawstwa UE w dziedzinie środowiska naturalnego;
33. uważa, że postęp w realizacji planu działania na rzecz różnorodności biologicznej w celu powstrzymania jej utraty w Europie do 2010 r. jest niezwykle powolny i już teraz odczuwalne są negatywne skutki społeczno-gospodarcze tego zjawiska oraz zanikanie usług ekosystemowych; w związku z tym zwraca się do Komisji o wsparcie realizacji planu działania na rzecz różnorodności biologicznej oraz ochrony ekosystemów i ich elementów, takich jak woda, gleba i bioróżnorodność, jako podstawy strategii dostosowywania UE;

34. uważa, że konieczna jest poprawa monitorowania europejskiej strategii zrównoważonego rozwoju i zwraca się do Komisji o opracowanie wskaźników dostosowania dla każdego kluczowego zagadnienia związanego ze środowiskiem naturalnym (klimat/energia, środowisko naturalne/ochrona zdrowia, zrównoważona mobilność, zasoby naturalne), co pomoże w określeniu pilnie potrzebnych strategii politycznych i środków, które przyczynią się do walki ze zmianami klimatycznymi; dlatego zwraca się do Komisji o dostosowanie istniejącego i przyszłego prawodawstwa w chwili sporządzania go i wprowadzania do niego zmian w celu ograniczenia skutków zmian klimatycznych;
35. podkreśla, że niedobór wody i susze w Europie stanowią jedną z kluczowych kwestii, którą należy uwzględnić przy dostosowywaniu do zmian klimatu; w związku z tym zwraca się do Komisji o przygotowanie wniosku legislacyjnego, w którym zapewnione zostanie prawo swobodnego dostępu do wody jako wspólnego dobra i uwzględnione zostaną środki na rzecz zrównoważonego planowania przestrzennego, użytkowania zasobów wodnych i działań na wypadek suszy;

Sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne

36. zwraca się o otwarcie legalnych kanałów imigracyjnych dla wszystkich, a nie tylko dla wysoko wykwalifikowanych migrantów (tzw. wniosek w sprawie „błękitnej karty”); w tym kontekście wzywa do szybkiego przedłożenia długo oczekiwanego wniosku w sprawie pracowników sezonowych i zachęca do przedstawienia szerszej zakrojonej propozycji horyzontalnej;
37. zwraca się o przedstawienie szczegółowej dyrektywy ustanawiającej wspólny katalog praw wszystkich migrantów; wyraża przekonanie, że powinna ona zawierać wszystkie przepisy Międzynarodowej konwencji w sprawie ochrony praw wszystkich pracowników migrujących oraz członków ich rodzin, przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne ONZ w dniu 18 grudnia 1990 r.;
38. sprzeciwia się pomysłowi wprowadzenia jednego pozwolenia na pobyt i pracę na terytorium danego państwa członkowskiego dla obywateli krajów trzecich, jak zaproponowano w projekcie dyrektywy z 2007 r., ponieważ umożliwia to przyjazd do UE jedynie tym migrantom, którzy już posiadają umowę o pracę; w związku z tym wzywa do wprowadzenia odrębnych pozwoleń na pobyt mających na celu ułatwienie poszukiwania pracy;
39. wzywa do zmiany mandatu agencji FRONTEX w celu uwzględnienia przepisów o ratowaniu migrantów na morzu i wprowadzenia wyraźnego zakazu zawracania na granicach; uważa, że do czasu przeprowadzenia reformy mandatu agencji, nie należy jej przyznawać żadnych dodatkowych środków;
40. stanowczo kwestionuje utworzenie europejskiego systemu nadzoru granic „Eurosur” i potrzebę sugerowanego rozszerzenia wykorzystywania biometrycznych metod identyfikacji, aby zaostrzyć kontrole na zewnętrznych granicach UE poprzez proponowany „system kontroli wjazdów i wyjazdów”;
41. wyraża ubolewanie z powodu umożliwienia władzom wyznaczonych państw

członkowskich i Europolu pośredniego dostępu do wizowego systemu informacyjnego (VIS) i przypomina o pilnej potrzebie wprowadzenia decyzji dotyczącej ram ochrony danych należących do trzeciego filaru;

Europa jako partner na arenie światowej

42. zdecydowanie krytykuje Komisję za brak przejrzystości jej decyzji i działań w odniesieniu do „poprawy stosunków dwustronnych z niektórymi krajami w ramach sąsiedztwa”; nalega, by kwestie, takie jak poprawa istniejących stosunków, były wyraźnie przedmiotem szczegółowej kontroli i zgody Parlamentu;
43. ponownie podkreśla, że poprawa stosunków między UE a Izraelem powinna być spójna i związana z przestrzeganiem przez Izrael jego zobowiązań wynikających z prawa międzynarodowego, a zwłaszcza praw człowieka oraz prawa humanitarnego, oraz zakończeniem okupacji;
44. wyraża głębokie zaniepokojenie rywalizacją między UE a Rosją we wspólnym sąsiedztwie; odrzuca strategię konfrontacji w tym newralgicznym regionie – rozszerzenie NATO, rozmieszczenie tarczy antyrakietowej i inne prowokacyjne działania; odrzuca wszelkie idee mające na celu tworzenie stref wpływów we wspólnym sąsiedztwie lub w innych częściach świata; podkreśla, że stosunki między UE a jej sąsiadami powinny opierać się na poszanowaniu suwerenności i integralności terytorialnej wszystkich krajów;
45. wzywa Komisję do przeglądu strategii na rzecz sąsiedztwa w celu nawiązania stosunków ze wszystkimi krajami sąsiadującymi z UE w oparciu o równość, obopólną korzyść i poszanowanie prawa do samostanowienia;
46. popiera rozwój w ramach procesu barcelońskiego: Unii na rzecz regionu Morza Śródziemnego, który konsoliduje obszar eurośródziemnomorski w oparciu o zasady demokracji i poszanowanie państwa prawa, co powinno prowadzić do stworzenia silnego partnerstwa; podkreśla, że takie partnerstwo wymaga agendy rozwoju dla krajów w południowej części regionu Morza Śródziemnego zamiast strategii na rzecz wolnego handlu, polityki zbliżania ludzi zamiast strzelania do migrantów oraz aktywnego poszukiwania sprawiedliwego rozwiązania problemu palestyńskiego zamiast kontynuacji polityki bezkarności wobec Izraela; podziela pogląd dotyczący konieczności ożywienia procesu barcelońskiego, który powinien pozostać kluczowym elementem współpracy UE z regionem Morza Śródziemnego; uważa deklarację barcelońską, jej cele oraz obszary współpracy za kamień milowy tych stosunków;
47. wzywa Komisję i Radę, aby nie wspierały liberalizacji rynków krajów śródziemnomorskich, lecz by opierały relacje finansowe na uczciwym handlu i rzeczywistym podejściu wzmacniającym obustronne stosunki, motywując lokalną ludność i promując rozwój, który nie jest zależny jedynie od zagranicznych inwestycji; wzywa Komisję i Radę, aby zagwarantowały, że Eurośródziemnomorskie Zgromadzenie Parlamentarne (EMPA) stanie się integralną częścią ram instytucjonalnych procesu barcelońskiego: Unii na rzecz regionu Morza Śródziemnego jako jego wymiar parlamentarny;

48. wyraża głębokie ubolewanie z powodu uznania przez państwa członkowskie UE jednostronnej deklaracji niepodległości Kosowa i jego oderwania od Serbii, które jest niebezpiecznym precedensem dla innych spornych regionów, o czym świadczy rozwój wydarzeń w Abchazji i Osetii Południowej; ponownie wyraża zaniepokojenie z powodu misji EULEX w Kosowie, która odbywa się bez zgody Rady Bezpieczeństwa ONZ; nalega, by wszystkie działania UE w Kosowie były w pełni zgodne z rezolucją nr 1244 Rady Bezpieczeństwa ONZ; w tym kontekście zwraca się do Komisji o dokonanie przeglądu finansowania misji EULEX i podkreśla, że wszelkie finansowanie projektów w Kosowie powinno być w pełni zgodne z prawem międzynarodowym i prawodawstwem WE;
49. wyraża zaniepokojenie z powodu braku kontroli parlamentarnej w zakresie WPZiB i EPBiO oraz domaga się ustanowienia mechanizmu kontroli parlamentarnej dla wszelkich wydatków w dziedzinie WPZiB i EPBiO;
50. odnosi się krytycznie do faktu, że roczna strategia polityczna nie zawiera żadnego odniesienia do śródkresowego przeglądu instrumentów polityki zewnętrznej, uzgodnionego między Komisją a Parlamentem; wzywa Komisję do ścisłego zaangażowania Parlamentu w przegląd unijnych programów pomocy zewnętrznej;

Rozwój

51. ubolewa, że w programie legislacyjnym na 2009 r. Komisja nie zwróciła odpowiedniej uwagi na politykę na rzecz rozwoju; ubolewa w szczególności nad faktem, że wkład UE w realizację milenijnych celów rozwoju ONZ nie został nawet wspomniany;
52. jest głęboko zaniepokojony szybkim wzrostem cen żywności na świecie i wiążącym się z tym poważnym zagrożeniem dla bezpieczeństwa żywnościowego; z zadowoleniem przyjmuje stworzenie specjalnego mechanizmu kryzysowego, podkreśla jednak potrzebę opracowania ambitnego programu na rzecz zapewnienia trwałego bezpieczeństwa żywnościowego, zarówno w kontekście dalszego dostarczania pomocy żywnościowej, jak i polityki rolnej dla krajów rozwijających się;
53. podkreśla, że w 2009 r. proces regionalnej integracji regionów, które zawarły umowy o partnerstwie gospodarczym (EPA), musi pozostać podstawową zasadą EPA oraz że umowy te muszą być zgodne z inicjatywami własnymi krajów AKP na rzecz integracji regionalnej, wnosić do nich wkład i umacniać je; krytykuje Komisję za sposób prowadzenia negocjacji w sprawie EPA, który zagraża postępom dokonany w dziedzinie integracji regionalnej, i wzywa Komisję do udzielenia większego wsparcia administracyjnego, technicznego i finansowego tym regionom w programie prac na rok 2009;
54. ubolewa z powodu braku wskazań dotyczących sposobu, w jaki Komisja zamierza poradzić sobie z poważnym spadkiem wkładu UE i jej państw członkowskich w oficjalną pomoc rozwojową i zagwarantować, że Europa pozostanie na drodze ku osiągnięciu 0,7 % dochodu krajowego brutto do 2015 r.;

55. wzywa Komisję do uwzględnienia w rocznej strategii politycznej na 2009 r. programu pomocy na rzecz wymiany handlowej w celu zwrócenia szczególnej uwagi na negatywne skutki dla krajów AKP w zakresie wpływów z podatków i innych opłat;

Wdrażanie, zarządzanie i lepsze uregulowania prawne

Budżet

56. uważa, że absolutnie konieczna jest jasna i przejrzysta prezentacja budżetu Unii Europejskiej, również z uwagi na potrzebę informowania obywateli europejskich o sposobie wydatkowania pieniędzy UE;
57. oczekuje wniosków Komisji dotyczących przeglądu budżetu i obejmujących wszystkie aspekty wydatków UE przewidzianych na 2009 r.; podkreśla, że Parlament musi być w pełni zaangażowany w proces przeglądu budżetu; potwierdza potrzebę zapewnienia spójności priorytetów politycznych i budżetowych; wzywa Komisję do szczegółowego opracowania przewidywań dotyczących finansowania nowych priorytetów bez opóźniania realizacji starych;
58. zdecydowanie sprzeciwia się finansowaniu interwencji wojskowych UE z jej budżetu; wzywa do zniesienia brytyjskiego rabatu, który jest nieuzasadniony w obecnej Unii Europejskiej;

Przejrzystość

59. wzywa do stosowania zielonej księgi w sprawie europejskiej inicjatywy na rzecz przejrzystości, przyjętej przez Komisję w dniu 3 maja 2006 r., oraz do szybkiego postępu odnośnie do końcowych beneficjentów funduszy Wspólnoty oraz rejestru przedstawicieli grup interesu (lobbystów);
60. przypomina Komisji o podjętym przez nią zobowiązaniu do zapewnienia większej przejrzystości i dostępu do dokumentów w kontekście proponowanego rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 w sprawie publicznego dostępu do dokumentów instytucji UE;

* * *

61. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządóm i parlamentom państw członkowskich.